

Recensie

Titel: My generation

Auteur: Jeroen Wielaert

Uitgever: Walburg Pers, Zutphen 2013

ISBN: 978.90.5730.968.7

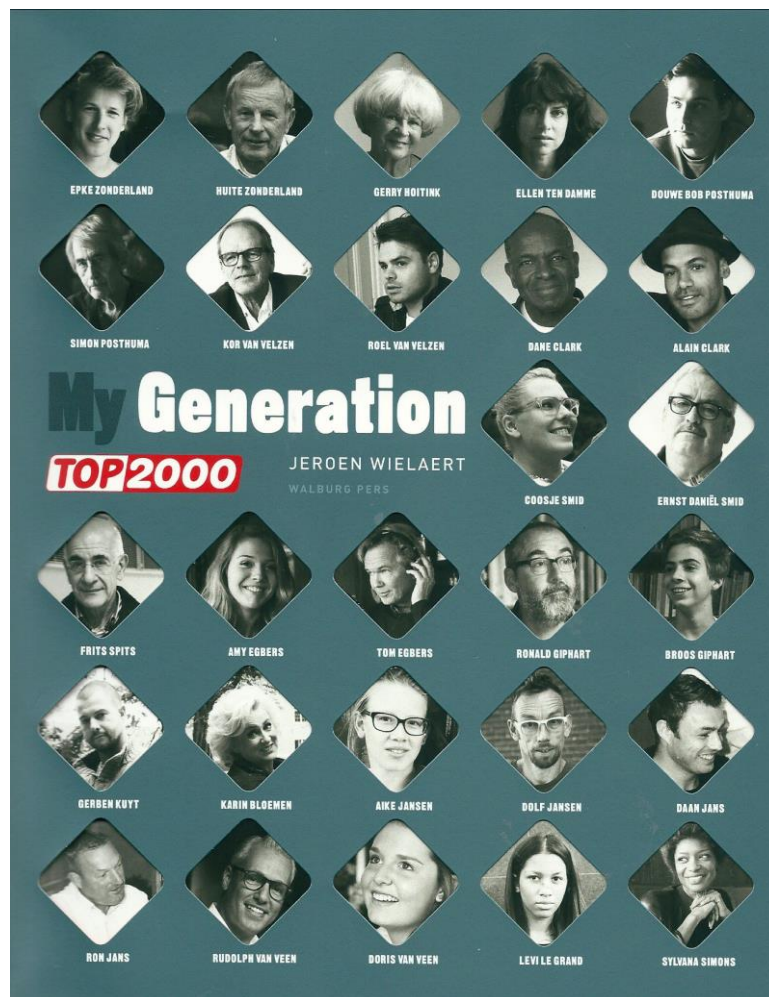
Prijs: Euro 19.95

Pagina's: 190

Illustraties: Talrijk

De vaak niet door reclame op radio en televisie geziene doelgroep van boven de zestig jaar zal bij het zien van de titel van dit boek: 'My generation' meteen in gedachten stil staan bij enkele vormen van verzet die in hun jeugd werden gepleegd richting ouders, school en maatschappij. Het songnummer 'My generation' was in vele ouderlijke oren destijds niet om aan te horen en vaak werd dan ook de toenmalige jeugd gesommeerd óf de muziek zachter te zetten dan wel de radio uit te doen. Gelukkig is de verstandshouding tussen ouders en hun kinderen in deze 21^{ste} eeuw een stuk anders dan een halve eeuw geleden, toen The Who niet alleen met 'My generation' scoorden maar ook met andere songs, waarbij alom bekend was dat men zich afzette tegen de maatschappij en zelfs op het podium hun gitaren en drums kapotsloegen. Het in gedachten opsteken van het vingertje van destijds, maar ook het draaien van het nummer tijdens een afscheidsdienst van een overledene, is inmiddels gemeengoed geworden.

'My generation' is echter ook de titel van een prachtige nieuwe publicatie van 'de pen' van Jeroen Wielaert, bekend sportverslaggever met ondermeer een groot hart voor het cyclisme. Jeroen heeft in 'My generation' telkens twee generaties landgenoten naast elkaar gezet en ondervraagd over hun muziekkeuzes. Heeft een vader of moeder, die in de tijd van 'My generation' zelf jeugdig was, meer invloed gehad op de muziekkeuze als hun ouders destijds?



Het idee van het schrijven van het boek is aangeleverd door Kees Toering, grondlegger van de Top 2000, die dit jaar al weer haar 15^{de} editie beleefd. Een persoon verschijnt solo, hoewel zijn moeder belangrijke invloed op hem heeft gehad: Frits Spits. Een prachtige uitzondering op het geheel, mede vanwege het gegeven dat Frits in alle edities van de Top 2000 sinds 1999 mederepresentator van de bijzondere, door luisteraars samengestelde, lijst is geweest.

Opmerkelijke namen komen voorbij zoals Simon Posthuma en zijn zoon Douwe Bob. Laatstgenoemde heeft in zijn jeugd vele artiesten, vooral Amerikaanse, langs zien komen in zijn toenmalig huis en is verwend met heerlijke muziek. Zowel de ouders als kinderen in dit verhaal vertellen over hun favoriete muzikanten en bij de in december 21 jarige Douwe Bob zijn dit zeer opmerkelijk The Hollies

en The Eagles, ver voor zijn geboortjaar al muzikaal zeer actief. Natuurlijk gaan bij menigeen bij het lezen van de naam 'Simon Posthuma' belletjes rinkelen want samen met zijn toenmalige partner Marijke was hij in de late jaren zestig en begin jaren zeventig lid van het kunstenaarscollectief 'The firm' en scoorden ze samen een hit als Simon en Marijke en 'I saw you'.

Naast muzikale bekende Nederlanders heeft Wielaert gekozen voor bijvoorbeeld sporthelden die met een van hun ouders worden geportretteerd, zoals Epke en Huite Zonderland. En telkens bij alle verhalen worden delen van geliefde, sterke, songteksten dan wel gedichten afgedrukt, zoals bij Huite: 'A day in the life' van The Beatles, terwijl ook tal van fotohoezen van favoriete songs in miniformaat als opfleuring bij de interviews staan afgedrukt. Uiteraard mag zeker niet het uitstekende fotowerk in het boek, verzorgd door Sandra de Witte, worden vergeten daar telkens het geïnterviewde koppel op sprekende wijze is geportretteerd.

'My Generation' is het zondermeer waard in huis te halen voordat later in de decembermaand de jaarlijkse Top 2000 weer via Radio 2 wordt uitgezonden en je middels de interviews mee te laten slepen door een diversiteit aan muziekkeuzen en muziekbeleving. Een aanrader voor liefst drie generaties popmuziekkliefhebbers!

Hans Knot